

II – OBECNÉ PODMÍNKY

ČÁST A : PRÁVNÍ A SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK II.1 - ODPOVĚDNOST

II.1.1 Příjemce nese výlučnou odpovědnost za dodržování všech svých právních závazků.

II.1.2 Národní agentura ani Evropská komise nemůže být v žádném případě ani z jakéhokoli důvodu považována za odpovědnou, jestliže je v rámci smlouvy vznesena jakákoli stížnost ohledně škody způsobené při provádění akce. Národní agentura ani Evropská komise proto nevyhoví žádné žádosti o odškodnění nebo úhradu související s takovou stížností.

II.1.3 S výjimkou případu vyšší moci je příjemce povinen nahradit veškeré škody způsobené národní agentuře nebo Evropské komisi v důsledku provedení nebo nesprávného provedení akce.

II.1.4 Příjemce nese výlučnou odpovědnost vůči třetím stranám, včetně odpovědnosti za škody jakéhokoli druhu, které jim vznikly při provádění akce.

ČLÁNEK II.2 – STŘET ZÁJMŮ

Příjemce se zavazuje, že přijme veškerá opatření nezbytná k tomu, aby zabránil vzniku jakéhokoli rizika střetu zájmů, který by mohl ovlivnit nestranné a objektivní provádění smlouvy. K takovému střetu může dojít zejména v důsledku ekonomických zájmů, politické nebo národní spřízněnosti, rodinných nebo emocionálních vazeb nebo jiných sdílených zájmů.

Jakákoli situace, která vede nebo by mohla vést ke střetu zájmů v průběhu provádění smlouvy, musí být neprodleně písemně oznámena národní agentuře. Příjemce se zavazuje, že bezodkladně přijme opatření potřebná k nápravě tohoto stavu. Národní agentura si vyhrazuje právo kontrolovat, zda jsou tato opatření odpovídající, případně může od příjemce vyžadovat doplňková opatření ve stanovené lhůtě.

ČLÁNEK II.3 – VLASTNICTVÍ/VYUŽÍVÁNÍ VÝSLEDKŮ

II.3.1 Není-li v smlouvě stanoveno jinak, náleží vlastnictví výsledků akce, zpráv a jiných dokumentů, které s ní souvisejí, včetně práv průmyslového a duševního vlastnictví, příjemci.

II.3.2 Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 1, příjemce udělí národní agentuře a Evropskou komisi právo volně a podle jejich uvážení používat výsledky akce, aniž jsou dotčeny povinnosti týkající se důvěrnosti a existujících práv průmyslového a duševního vlastnictví.

ČLÁNEK II.4 – DŮVĚRNOST

Národní agentura a příjemce se zavazují zachovat důvěrnost jakéhokoli dokumentu, informace nebo jiného materiálu, který se přímo vztahuje k předmětu smlouvy, je řádně označen jako důvěrný a jeho zveřejnění by mohlo druhé straně způsobit újmu. Strany jsou vázány touto povinností i po skončení akce.

ČLÁNEK II.5 – ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ

II.5.1 Pokud národní agentura nepředloží požadavek opačného znění, musí příjemce v každém sdělení nebo publikaci o akci, na kterou obdržel grant, uvést, že tato akce získala příspěvek Evropské unie. Tento požadavek se vztahuje i na vystoupení během konferencí a seminářů.

Jakékoli sdělení nebo publikace, které příjemce vydá v jakékoli podobě nebo na jakémkoli nosiči, musí obsahovat oznámení o tom, že za ně odpovídá pouze jejich autor a že národní agentura nenesे odpovědnost za využití informací obsažených v daném sdělení nebo publikaci.

II.5.2 Příjemce národní agentury a Evropské komisi dovolí, aby v jakékoli podobě a na jakémkoli nosiči, včetně internetu, zveřejnila následující informace:

- jméno a adresu příjemce,
- předmět a účel grantu,
- výši poskytnutých finančních prostředků a podíl těchto prostředků na celkových nákladech na akci.

Na základě odůvodněné a řádně podložené žádosti příjemce a s výhradou výslovného souhlasu národní agentury je možné od tohoto zveřejnění upustit, pokud by zveřejnění výše uvedených informací mohlo ohrozit bezpečnost příjemce nebo poškodit jeho obchodní zájmy.

ČLÁNEK II.6 – HODNOCENÍ AKCE

Příjemce se zavazuje, že vždy když bude národní agentura, Evropská komise nebo jakýkoli vnější orgán pověřený národní agenturou nebo Evropskou komisí provádět průběžné nebo konečné hodnocení dopadů akce ve vztahu k cílům příslušného programu Evropské unie, poskytne národní agentuře, Evropské komisi a/nebo jimi pověřeným osobám veškeré doklady nebo informace umožňující provést toto hodnocení řádným způsobem a poskytne jim práva na přístup uvedená v čl. II.19.

ČLÁNEK II.7 – PŘERUŠENÍ AKCE

II.7.1 Příjemce může přerušit provádění akce, pokud výjimečné okolnosti, zejména vyšší moc, činí provedení této akce nemožné nebo nepřiměřeně obtížné. Neprodleně o tom uvědomí národní agenturu, přičemž uvede veškeré důvody a podrobnosti i předpokládané datum opětovného zahájení akce.

II.7.2 Pokud národní agentura neukončí smlouvu podle čl. II.11 odst. 2, příjemce obnoví provádění akce, jakmile to okolnosti umožní, a informuje o tom národní agenturu. Trvání akce se prodlouží o dobu rovnající se době přerušování. Prodloužení trvání akce a případné změny, které mohou být nezbytné pro přizpůsobení akce novým podmínkám, se stanoví písemným dodatkem v souladu s článkem II.13.

ČLÁNEK II.8 – VYŠŠÍ MOC

II.8.1 Vyšší mocí se rozumí každá nepředvídatelná výjimečná situace nebo událost, která se vymyká kontrole smluvních stran a není následkem pochybení nebo nedbalosti jedné z nich, brání jedné ze stran vykonávat některou z jejích smluvních povinností a nebylo jí možné předejít vynaložením náležité péče. Strana, která neplní smluvní povinnosti, se nemůže odvolávat na vady vybavení nebo materiálu nebo na jejich pozdní dodání (pokud k nim nedošlo v důsledku případu vyšší moci), na pracovní spory, stávky či finanční problémy jako na případy vyšší moci.

II.8.2 Pokud je jedna ze smluvních stran postižena případem vyšší moci, neprodleně o tom doporučeným dopisem s dodejkou nebo rovnocenným způsobem uvědomí druhou stranu a upřesní povahu, pravděpodobné trvání a důsledky této události.

II.8.3 Žádnou stranu nelze považovat za stranu, která nesplnila některou ze svých povinností, pokud jí v tom zabránila vyšší moc. Smluvní strany přijmou veškerá opatření pro snížení případných škod způsobených vyšší mocí na minimum.

II.8.4 Akci lze přerušit v souladu s článkem II.7.

ČLÁNEK II.9 – ZADÁVÁNÍ ZAKÁZEK

II.9.1 Pokud musí příjemce za účelem provedení akce zadávat zakázky, které představují náklady na akci v rámci jedné z položek uznatelných přímých nákladů v předběžném rozpočtu, musí požádat možné dodavatele o předložení konkurenčních nabídek a vybrat nejvýhodnější nabídku, tedy tu s nejlepším poměrem ceny a kvality, a musí přitom dodržet pravidla transparentnosti a rovného zacházení s možnými dodavateli a musí dbát na vyloučení jakéhokoli střetu zájmů.

II.9.2 Zadávat zakázky podle odstavce 1 je možné jen v následujících případech:

- a) zakázka se týká pouze provedení omezené části akce;
- b) zadání zakázky musí být odůvodněno s ohledem na charakter akce a na potřeby při jejím provádění;
- c) dotyčné úkoly jsou uvedeny v příloze I a odpovídající odhadované náklady jsou vyčísleny v rozpočtu v příloze I;
- d) případné zadání zakázky v průběhu akce, není-li taková možnost uvedena v žádosti o grant, je podmíněno písemným souhlasem národní agentury uděleným před zadáním zakázky;

- e) příjemce nese výlučnou odpovědnost za provedení akce a za dodržování ustanovení smlouvy. Příjemce se zavazuje, že přijme opatření nezbytná k tomu, aby se dodavatel vzdal všech svých práv vůči národní agentuře na základě smlouvy;
- f) příjemce se zavazuje, že zajistí, aby podmínky, které pro něj platí podle článků II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, II.10 a II.19 smlouvy, platily i pro dodavatele.

ČLÁNEK II.10 – POSTOUPENÍ

Pohledávky za národní agenturou jsou nepřevoditelné.

Ve výjimečných, řádně odůvodněných případech může národní agentura na základě písemné a odůvodněné žádosti příjemce povolit postoupení smlouvy a jakýchkoli z ní vyplývajících plateb třetí straně. Národní agentura musí svůj případný souhlas písemně sdělit před plánovaným postoupením. V případě neexistence výše uvedeného povolení nebo v případě nedodržení jeho podmínek není postoupení na národní agentuře vynutitelné a nemá pro ni žádný účinek.

Takové postoupení v žádném případě příjemce nezprošťuje jeho povinností vůči národní agentuře.

ČLÁNEK II.11 – VYPOVĚZENÍ SMLOUVY

II.11.1 Ze strany příjemce

V řádně odůvodněných případech se příjemce může vzdát grantu a kdykoli ukončit smlouvu tím, že zašle písemnou a odůvodněnou výpověď s výpovědní lhůtou 60 dnů. V takovém případě se od něj nevyžaduje žádné odškodnění. Jestliže příjemce neuvede důvody nebo národní agentura nepřijme důvody, které uvedl, má se za to, že neukončil smlouvu řádným způsobem, z čehož plynou důsledky uvedené v odst. 4 pododstavci 3 tohoto článku.

II.11.2 Ze strany národní agentury

Národní agentura může rozhodnout o ukončení smlouvy bez poskytnutí jakéhokoli odškodnění v následujících případech:

- a) jestliže by změna v právní, finanční, technické, organizační či vlastnické situaci příjemce mohla podstatným způsobem ovlivnit smlouvu nebo zpochybnit rozhodnutí o udělení grantu;
- b) jestliže příjemce neplní některou ze svých zásadních povinností uložených ve smlouvě, včetně jejích příloh;
- c) v případě vyšší moci oznámené podle článku II.8 nebo v případě přerušení určité akce z důvodu výjimečných okolností oznámeného podle článku II.7;
- d) jestliže byl na příjemce prohlášen konkurs nebo je v likvidaci nebo je předmětem jiného obdobného řízení;

- e) jestliže byl příjemce pravomocně odsouzen pro trestný čin související s jeho profesním chováním nebo pokud byl prokazatelně shledán vinným z vážného profesního selhání;
- f) jestliže příjemce za účelem získání grantu, o němž pojednává smlouva, předložil zavádějící prohlášení nebo zprávy, které neodpovídají skutečnosti;
- g) jestliže se příjemce úmyslně nebo z nedbalosti dopustil podstatného pochybení při provádění smlouvy nebo v případě podvodu, korupce nebo jakékoli jiné protiprávní činnosti škodící finančním zájmům Evropské unie. Za podstatné pochybení se pokládá jakékoli porušení ustanovení smlouvy nebo právních předpisů v důsledku činu nebo opomenutí příjemce, které vede nebo by mohlo vést ke ztrátě v rozpočtu Evropské unie.

II.11.3 Postup při ukončení smlouvy

Řízení je zahájeno doporučeným dopisem s dodejkou nebo rovnocenným způsobem.

V případech uvedených v odst. 2 písm. a), b) a d) tohoto článku má příjemce 30 dnů na to, aby sdělil své připomínky, případně přijal opatření, která jsou nezbytná k zajištění dalšího plnění jeho smluvních povinností. Jestliže národní agentura do třiceti dnů od obdržení připomínek příjemce písemně nepotvrdí, že s nimi souhlasí, řízení pokračuje.

V případě existence výpovědní lhůty nabývá ukončení smlouvy účinnosti na konci výpovědní lhůty, která běží ode dne doručení rozhodnutí národní agentury o ukončení smlouvy.

V případech bez výpovědní lhůty, tedy v případech uvedených v odst. 2 písm. c), e), f) a g) tohoto článku, nabývá ukončení smlouvy účinnosti dnem následujícím po doručení rozhodnutí národní agentury o ukončení smlouvy.

II.11.4 Účinky ukončení

V případě ukončení smlouvy národní agentura uhradí pouze uznatelné náklady, které příjemce skutečně vynaložil ke dni, kdy ukončení smlouvy nabývá účinnosti, v souladu s článkem II.17. Náklady, které souvisejí s existujícími závazky, ale mají být vynaloženy až po ukončení smlouvy, se neberou v úvahu. Příjemce má 60denní lhůtu od data účinnosti výpovědi smlouvy oznámené národní agentuře k podání žádosti o závěrečnou platbu v souladu s ustanoveními čl. II.15 odst. 4. Neobdrží-li národní agentura žádost o závěrečnou platbu ve stanovené lhůtě, neproplatí příjemci jeho náklady vynaložené před dnem výpovědi a v případě potřeby bude vymáhat všechny částky, jejichž použití nebylo zdůvodněno ve zprávách o technické realizaci a finančních vyúčtováních, které národní agentura schválila.

Výjimečně, na konci výpovědní lhůty podle odstavce 3 tohoto článku, pokud národní agentura vypovídá smlouvu z důvodu, že příjemce nepředložil závěrečnou zprávu o technické realizaci a finanční vyúčtování ve lhůtě stanovené v článku I.5, a nesplnil tuto svou povinnost ani do dvou měsíců po písemné upomínce, kterou mu národní agentura zaslala doporučeným dopisem s dodejkou nebo rovnocenným způsobem, národní agentura neuhradí výdaje, které příjemce vynaložil až do dne, k němuž akce skončila, a případně bude vymáhat jakoukoli částku, jejíž využití není doloženo zprávami o technické realizaci a finančními vyúčtováními schválenými národní agenturou.

Výjimečně, v případě, kdy příjemce neukončil smlouvu řádným způsobem, nebo kdy národní agentura ukončila smlouvu z důvodů uvedených v odst. 2 písm. e), f) nebo g) tohoto článku, může národní agentura požádat o částečné nebo úplné vrácení prostředků, které již vyplatila v rámci smlouvy na základě zpráv o technické realizaci a finančních vyúčtování, které schválila, úměrně k závažnosti daných pochybení a poté, co příjemci umožnila předložit připomínky.

ČLÁNEK II.12 – FINANČNÍ NÁPRAVY

Podle finančního nařízení použitelného na souhrnný rozpočet Evropské unie každý příjemce, u něhož bylo zjištěno vážné porušení smluvních povinností, podléhá finančním sankcím představujícím 2 až 10 % hodnoty daného grantu, přičemž se přihlíží k zásadě úměrnosti. Tato sazba může být zvýšena na 4 až 20 %, pokud budou během pěti let po prvním porušení podmínky znovu porušeny. Pokud národní agentura přijme rozhodnutí použít finanční sankce, vyrozumí o tom příjemce písemnou formou.

ČLÁNEK II.13 – DODATKY

II.13.1 Veškeré změny smluvních podmínek musejí mít podobu smluvního dodatku. Žádná ústní smlouva za tímto účelem není pro strany závazná.

II.13.2 Cílem nebo účinkem dodatku nesmí být provedení podstatných změn, které by mohly zpochybnit rozhodnutí o udělení grantu nebo narušit rovnost zacházení se žadateli o grant.

II.13.3 Jestliže žádost o změnu podává příjemce, musí ji národní agentuře zaslat s dostatečným předstihem před předpokládaným nabytím její účinnosti, v každém případě měsíc před datem ukončení akce, s výjimkou případů, které příjemce řádně odůvodní a národní agentura schválí.

ČÁST B – FINANČNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK II.14 – UZNATELNÉ NÁKLADY

II.14.1 Za uznatelné náklady na akci lze považovat náklady, které splňují následující obecná kritéria:

- souvisejí s předmětem smlouvy a jsou uvedeny v předběžném rozpočtu přiloženém k smlouvě;
- jsou nezbytné pro provedení akce, která je předmětem smlouvy;
- jsou přiměřené a doložené a odpovídají zásadám řádného hospodaření s finančními prostředky, zejména pokud jde o hospodárnost a efektivnost vynaložených prostředků;
- vznikly během doby trvání akce, která je vymezena v čl. I.2 odst. 2 smlouvy;
- jedná se o náklady, které příjemce skutečně vynaložil, zanesl do svého účetnictví v souladu s účetními zásadami, které pro něj platí, a které byly nahlášeny v souladu s požadavky platných daňových a sociálních předpisů;
- jedná se o náklady, které lze identifikovat a zkontrolovat.

Úhrada uznatelných nákladů grantem z prostředků Evropské unie může nabýt následující formy v závislosti na kategoriích nákladů a ustanoveních, která byla za tímto účelem zahrnuta do zvláštních podmínek smlouvy:

- proplacení daného podílu skutečně vynaložených uznatelných nákladů;
- paušálních částek;
- financování s použitím stupnic jednotkových nákladů nebo paušální sazbou.

Účetní postupy a postupy vnitřního auditu příjemce musejí umožnit přímé srovnání nákladů a příjmů nahlášených v souvislosti s akcí s účetní závěrkou a příslušnými účetními doklady.

II.14.2 Přímé uznatelné náklady na akci jsou náklady, které lze s ohledem na podmínky uznatelnosti vymezené v článku II.14.1 identifikovat jako zvláštní náklady na akci, které přímo souvisejí s jejím provedením a které k ní lze přímo zaúčtovat. Uznatelné jsou zejména následující přímé náklady, splňují-li kritéria vymezená v předchozím odstavci:

- náklady na zaměstnance pověřené prováděním akce, které zahrnují skutečné mzdy, výdaje na sociální zabezpečení a jiné zákonné náklady tvořící součást odměny, pokud takové náklady nepřekračují průměrné sazby, které příjemce běžně používá při odměňování zaměstnanců;

- náklady na dopravu a pobyt zaměstnanců, kteří se podílejí na akci, pokud takové náklady odpovídají běžné praxi příjemce ohledně služebních cest nebo pokud nepřekračují sazby, které na každý rok schvaluje Evropská komise;
- náklady na nákup vybavení (nového nebo použitého), pokud se tyto náklady odepisují podle daňových a účetních pravidel, které se vztahují na příjemce a běžně se používají pro zboží stejného charakteru. Národní agentura může vzít v úvahu pouze tu část odpisu, která se vztahuje k době trvání akce a k míře skutečného využití majetku v průběhu akce, pokud charakter a/nebo kontext použití majetku nezdůvodňuje jiné financování ze strany národní agentury;
- náklady na spotřební zboží a zásobování, je-li možné tyto náklady identifikovat a přidělit k akci;
- náklady, které vyplývají z jiných smluv, které příjemce uzavřel za účelem provedení akce, pokud jsou splněny podmínky článku II.9;
- náklady, které přímo vyplývají z požadavků smlouvy (šíření informací, zvláštní hodnocení akce, audit, překlad, kopie, ...), včetně poplatků za finanční služby (zejména náklady na finanční záruky).

II.14.3 Nepřímé uznatelné náklady jsou náklady, které s ohledem na podmínky uznatelnosti vymezené v článku II.14.1 nelze označit jako zvláštní náklady na akci, které přímo souvisejí s jejím provedením a které k ní mohou být přímo zaúčtovány, ale jako náklady, které lze v účetním systému identifikovat a doložit jako náklady, které byly vynaloženy v souvislosti s přímými uznatelnými náklady na akci. Tyto náklady nemohou zahrnovat žádné přímé uznatelné náklady.

Nepřímé náklady na realizaci akce uznatelné pro financování z prostředků Evropské unie odpovídají buď skutečně nabytým nákladům a lze je identifikovat a doložit účetními doklady příjemce nebo paušální částce stanovené procentem v maximální výši 7 % celkových uznatelných přímých nákladů v souladu s ustanoveními, jež pro tento účel obsahuje čl. I.3 odst. 3. Ve druhém případě není nutno doložit odpovídající náklady účetními doklady.

II.14.4 Následující náklady se považují za neuznatelné:

- výnosy z kapitálu;
- dluhy a poplatky za dluhovou službu;
- rezervy na krytí budoucích ztrát či závazků;
- dlužné úroky;
- pochybné pohledávky;
- kurzové ztráty;
- DPH, s výjimkou případů, kdy příjemce prokáže, že nemohl získat DPH zpět;
- náklady ohlášené nebo financované v rámci jiné akce nebo v rámci pracovního programu zakládajících nároků na grant ze zdrojů Evropské unie;
- nepřiměřené nebo neuvážené výdaje.

II.14.5 Případné věcné vklady nepředstavují uznatelné náklady. V náležitě odůvodněných a výjimečných případech však národní agentura může souhlasit, aby spolufinancování akce, o němž se zmiňuje článek I.3.2, sestávalo zcela nebo zčásti z věcných vkladů. V takovém případě nesmí ocenění těchto vkladů překročit:

- buď skutečně vynaložené a účetními doklady řádně doložené náklady třetích stran, které tyto vklady poskytly příjemci bezplatně, ale samy nesly příslušné náklady,
- nebo náklady, které jsou běžně přijatelné na daném trhu s dotyčným druhem vkladu, pokud nejsou v účetnictví třetích stran zaznamenány žádné náklady.

Tato možnost se nevztahuje na nemovité vklady.

V případě věcného spolufinancování se takto oceněné vklady zanesou do nákladů na akci jako neuznatelné náklady a stejná částka se zanesou do příjmů z akce jako věcné spolufinancování. Příjemce se zavazuje, že s těmito vklady naloží za podmínek stanovených v smlouvě.

II.14.6 Odchylně od odstavce 3 tohoto článku nejsou nepřímé náklady uznatelné v rámci grantu na akci uděleného příjemci, který během daného období dostává od národní agentury grant na provoz.

ČLÁNEK II.15 – ŽÁDOSTI O PLATBU

Platby se provádějí v souladu s článkem I.4 zvláštních podmínek.

II.15.1 Zálohové platby

Účelem zálohového financování je poskytnout příjemci počáteční hotovost.

Pokud to vyžaduje článek I.4 „Platební podmínky“, příjemce předloží finanční záruku poskytnutou bankou nebo schváleným finančním ústavem se sídlem v jednom z členských států Evropské unie. Pokud má příjemce sídlo v zemi, která není členem EU, může národní agentura přijmout tuto záruku od banky nebo finanční organizace z této země, domnívá-li se, že má stejnou pověst a nabízí stejné záruky jako instituce v členských státech.

Ručitel musí plnit na první výzvu a nesmí na národní agentuře požadovat, aby nejprve uplatnila svá práva vůči hlavnímu dlužníkovi (příjemci).

II.15.2 Další zálohové platby

Pokud je zálohové financování rozděleno do několika splátek, může příjemce, jakmile využil předchozí platbu do výše stanovené v článku I.4 „Další zálohové platby“, podat žádost o další zálohovou platbu, kterou doloží následujícími doklady:

- vyúčtováním skutečně vynaložených uznatelných nákladů;
- vyžaduje-li to výše uvedený článek I.4, finanční zárukou vytvořenou podle odstavce 1 tohoto článku;
- vyžaduje-li to výše uvedený článek I.4, osvědčením o prověrce finančních výkazů a souvisejících účtů, které se týkají akce, a které vystavil nezávislý akreditovaný auditor nebo - u veřejnoprávních subjektů - kompetentní a nezávislý činitel veřejné správy;
- jakýmkoli jinými doklady, které příslušná smlouva vyžaduje k doložení žádosti o další zálohovou platbu.

Doklady přiložené k žádosti o platbu jsou vypracovány podle ustanovení stanovených za tímto účelem v článku I.5 a v přílohách. Příjemce potvrzuje na svou čest, že informace

v jeho žádosti o platbu jsou úplné, spolehlivé a pravdivé; a zvláště potvrzuje, že vzniklé náklady mohou být v souladu s ustanoveními smlouvy o grantu považovány za uznatelné a že k žádostem o platbu lze dodat náležité podklady, které mohou být podrobeny kontrole.

II.15.3 Průběžná platba

Neuplatňuje se.

II.15.4 Platba zůstatku dlužných částek

Platba zůstatku, kterou nelze opakovat, se provede po ukončení akce na základě nákladů, které příjemce skutečně vynaložil na uskutečnění akce. Může mít formu příkazu k inkasu, pokud celková výše předchozích plateb překročila výši konečného grantu určeného podle článku II.17.

Příjemce podá žádost o platbu zůstatku ve lhůtě stanovené v článku I.5 a doloží ji následujícími doklady:

- závěrečnou zprávou o provedení akce v tištěné i elektronické verzi;
- závěrečným finančním vyúčtováním skutečně vynaložených uznatelných nákladů podle struktury předběžného rozpočtu, které umožní zdůvodnit požadované financování vyjádřené v procentech uznatelných nákladů;
- kvalitativními a kvantitativními údaji, které umožní určit a zdůvodnit požadované financování v podobě paušálních příspěvků nebo s použitím stupnic jednotkových nákladů na základě skutečné realizace akce, pokud je lze použít podle čl. I.3 odst. 3;
- úplnou účetní závěrkou všech skutečných příjmů a výdajů souvisejících s akcí;
- vyžaduje-li to článek I.4, osvědčením o prověřce finančních výkazů a souvisejících účtů, které se týkají akce, a které vystavil nezávislý akreditovaný auditor nebo - u veřejnoprávních subjektů - kompetentní a nezávislý činitel veřejné správy. Cílem auditu je ověřit, že finanční doklady, které příjemce předkládá národní agentuře, splňují finanční ustanovení smlouvy, že jsou nahlášené náklady skutečné, přesné a uznatelné a že nahlášené příjmy jsou úplné.

Doklady přiložené k žádosti o platbu musejí být vypracovány podle ustanovení stanovených za tímto účelem v článku I.5 a v přílohách. Příjemce potvrzuje na svou čest, že informace v jeho žádosti o platbu jsou úplné, spolehlivé a pravdivé; zvláště potvrzuje, že vzniklé náklady mohou být v souladu s ustanoveními smlouvy o grantu považovány za uznatelné a že k žádostem o platbu lze dodat náležité podklady, které mohou být podrobeny kontrole.

Poté, co národní agentura obdrží tyto doklady, má k dispozici lhůtu stanovenou v článku I.4 na to, aby:

- schválila závěrečnou zprávu o provádění akce;
- požádala příjemce o předložení dokladů nebo jakýchkoli dodatečných informací, které považuje za nezbytné pro schválení zprávy;
- zamítla zprávu a požádala o předložení nové zprávy.

V případě, že národní agentura ve výše uvedené lhůtě nezašle žádnou písemnou odpověď, má se za to, že je zpráva schválena. Schválení zprávy přiložené k žádosti o platbu nepředstavuje uznání zákonnosti, pravosti, úplnosti nebo správnosti v ní obsažených prohlášení či informací.

Žádosti o předložení dodatečných informací nebo nové zprávy se příjemci oznamují písemnou formou. Příjemce má na předložení požadovaných informací nebo nových dokladů lhůtu stanovenou v článku I.4. V případě žádosti o dodatečné informace se lhůta pro přezkoumání žádosti o platbu zůstává prodlužuje o lhůtu pro obdržení těchto informací. V případě zamítnutí a žádosti o novou zprávu podléhá nová zpráva schvalovacímu postupu uvedenému v tomto článku. V případě dalšího zamítnutí si národní agentura vyhrazuje možnost ukončit smlouvu podle čl. II.11 odst. 2 písm. b).

ČLÁNEK II.16 – OBECNÁ USTANOVENÍ O PLATBÁCH

II.16.1 Národní agentura provádí platby v eurech, není-li v článku I.6 stanoveno jinak. Případný přepočít skutečných nákladů na eura se provede podle denní sazby zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie, nebo, v případě že příslušná sazba není zveřejněna, podle měsíční účetní sazby, kterou Evropská komise stanovila a zveřejnila na svých internetových stránkách, v den, kdy národní agentura vydala platební příkaz, není-li ve zvláštních podmínkách smlouvy stanoveno jinak.

Platby národní agentury se považují za provedené dnem odečtení z účtu národní agentury.

II.16.2 Národní agentura může za účelem dodatečného ověření kdykoli pozastavit běh platební lhůty stanovené v článku I.4 tím, že příjemci písemně oznámí, že jeho žádosti o platbu nelze vyhovět, neboť daná žádost není v souladu s ustanoveními smlouvy nebo je nutné předložit příslušné doklady nebo existují pochybnosti o uznatelnosti některých výdajů uvedených v závěrečném finančním vyúčtování.

Národní agentura může rovněž kdykoli pozastavit platby v případě prokázaného nebo předpokládaného porušení smlouvy ze strany příjemce, zejména na základě výsledků auditů a kontrol podle článku II.19.

Národní agentura o tomto pozastavení příjemce uvědomí doporučeným dopisem s dodejkou nebo rovnocenným způsobem. Pozastavení nabývá účinnosti dnem, kdy národní agentura odeslala oznámení. Zbývající platební lhůta začne znovu běžet ode dne zaevidování řádně vystavené žádosti o platbu, nebo ode dne doručení požadovaných dokladů, nebo poté, co národní agentura ukončí přerušení.

II.16.3 Po uplynutí platební lhůty stanovené v článku I.4 a aniž by se to dotklo odstavce 2 tohoto článku může příjemce do dvou měsíců po obdržení opožděné platby požádat o výplatu úroků z prodlení v sazbě, kterou Evropská centrální banka používá při svých důležitých refinančních operacích v eurech, plus 3 a půl bodu; referenční sazba, na niž se zvýšení vztahuje, je sazba platná první den měsíce konce lhůty pro zaplacení, zveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

Úroky z prodlení se týkají období, které uplynulo od závěrečného termínu pro platbu, aniž by se tento den započítal, a dnem provedení platby podle definice v odstavci 1 tohoto článku, včetně. Pro určení závěrečného grantu ve smyslu čl. II.17 odst. 4 se na tyto úroky nepohlíží jako na příjmy akce. Pozastavení platby ze strany národní agentury nelze považovat za zpožděnou platbu.

II.16.4 Nic.

II.16.5 Příjemce má ode dne, kdy mu národní agentura oznámila výši konečného grantu, která je rozhodující pro vyplacení zůstatku nebo podání inkasního příkazu podle článku II.17, případně ode dne, kdy obdržel platbu zůstatku, 30 kalendářních dní na to, aby písemně požádal o informace týkající se výpočtu konečného grantu a odůvodnil případné námitky. Po uplynutí této lhůty se takové žádosti nebudou řešit. Národní agentura se zavazuje, že do 30ti kalendářních dní od obdržení žádosti o informace, zašle svou písemnou odůvodněnou odpověď. Tímto postupem není dotčena možnost příjemce odvolat se proti rozhodnutí národní agentury podle článku I.8. V souladu s příslušnými národními právními předpisy je nutno takové odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí stěžovateli nebo, nebylo-li rozhodnutí oznámeno, ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl.

ČLÁNEK II.17 – STANOVENÍ KONEČNÉ VÝŠE GRANTU

II.17.1 Aniž jsou dotčeny informace obdržené později podle článku II.19, národní agentura stanoví výši konečného grantu, který bude udělen příjemci, na základě schválených dokumentů uvedených v čl. II.15 odst. 4.

II.17.2 Celková částka, kterou národní agentura vyplatí příjemci, nesmí v žádném případě překročit maximální výši grantu stanovenou v čl. I.3 odst. 1, a to ani v případě, kdy skutečné celkové uznatelné náklady překročí předpokládané celkové uznatelné náklady vyplývající z odhadovaného rozpočtu, který je součástí Přílohy I.

II.17.3 Pokud jde o uznatelné náklady hrazené určeným procentem, jsou-li skutečné uznatelné náklady na konci akce nižší než celkové odhadované uznatelné náklady, omezí se spoluúčast národní agentury na těchto nákladech jen na částku, která vyplyne z použití procentuálního grantu Evropské unie uvedeného v příloze III na skutečných uznatelných nákladech schválených národní agenturou. Pokud jde o uznatelné náklady hrazené na základě stupnic jednotkových nákladů, spoluúčast národní agentury na těchto nákladech se určí s pomocí odpovídajících vzorců s ohledem na skutečnou realizaci akce.

Účast národní agentury na uznatelných nákladech hrazených paušální sazbou nebo na základě stupnic jednotkových nákladů v žádném případě nepřekročí celkový limit uvedený pro tento účel v příloze III. Nejsou-li na konci realizace akce splněny dodatečné podmínky nebo odůvodnění týkající se konkrétně přiznání této spoluúčasti tak, jak se předpokládá ve zvláštních podmínkách této smlouvy, anebo jsou splněny jen zčásti, národní agentura svou spoluúčast odvolá nebo sníží podle míry skutečného splnění dodatečných podmínek či odůvodnění.

II.17.4 Příjemce souhlasí s tím, že je grant omezen na částku nezbytnou k vyrovnání příjmů a výdajů na akci a že mu v žádném případě nepřinese zisk. Ziskem se rozumí případný přebytek celkových skutečných příjmů z akce nad celkovými skutečnými náklady na akci. Za skutečné příjmy se považují příjmy, které vznikly, byly ohlášeny nebo potvrzeny k datu, k němuž příjemce vypracuje žádost o platbu zůstatku, v souvislosti s jiným financováním než grantem Evropské unie, které jsou doplněny grantem stanoveným podle zásad uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku. Ve smyslu tohoto článku by se na ně mělo pohlížet jen jako na skutečné náklady akce odpovídající kategoriím nákladů uvedených v předběžném rozpočtu, o němž se zmiňuje čl. I.3 odst. 3 a který je součástí přílohy I; neuznatelné náklady jsou v každém případě hrazeny z prostředků mimo rozpočet Evropské unie.

Jakýkoli takto stanovený přebytek je důvodem k úměrnému snížení výše grantu.

II.17.5 Aniž je dotčena možnost ukončit smlouvu podle článku II.11 a aniž je dotčena možnost národní agentury použít sankce podle článku II.12, může národní agentura snížit původně předpokládaný grant v případě, že akce není provedena, není provedena řádným způsobem, je provedena pouze částečně nebo pozdě, v poměru ke skutečnému provedení akce podle podmínek stanovených v smlouvě.

II.17.6 Na základě takto stanovené výše konečného grantu a součtu plateb, které již učinila v rámci smlouvy, národní agentura stanoví výši zůstatku podle částek, které příjemci ještě dluží. Pokud součet již provedených plateb převyšuje výši konečného grantu, vydá národní agentura příkaz k inkasu, aby takový přebytek získala zpět.

II.17.7 Pokud je akce vícečetným projektem, vztahuje se tento článek na každou aktivitu dané akce.

ČLÁNEK II.18 – VYMÁHÁNÍ VYPLACENÝCH ČÁSTEK

II.18.1 Příjemce se zavazuje, že jestliže mu bude nenáležitě vyplacena jakákoli částka nebo pokud podle podmínek smlouvy vzniknou důvody k vrácení určitých částek, uhradí dané částky národní agentuře za podmínek a ve lhůtě, které národní agentura stanoví.

II.18.2 Neuhradí-li příjemce pohledávku do data splatnosti, který stanoví národní agentura, bude se dlužná částka zvyšovat o úroky z prodlení v sazbě uvedené v čl. II.16 odst. 3. Úroky z prodlení pokrývají období uplynulé mezi stanoveným datem splatnosti platby (toto datum nepočítaje) a datem obdržení dlužných částek národní agenturou (včetně).

Jakákoli částečná platba se nejprve odečítá z poplatků a úroků z prodlení, a poté z jistiny.

II.18.3 Neuhradí-li příjemce pohledávku do data splatnosti, lze vymáhání pohledávek národní agentury uskutečnit započtením částek dlužných příjemci z jakéhokoli důvodu a vyzněním příjemce předem formou doporučeného dopisu s dodejkou či rovnocenným způsobem, anebo využitím finanční záruky poskytnuté v souladu s čl. II.15 odst. 1. Ve výjimečných případech, kdy jde o ochranu finančních zájmů Evropské unie, může národní agentura vymoci pohledávku formou kompenzace, a to již před datem její splatnosti. Předběžný souhlas příjemce není nutný.

II.18.4 Náklady na bankovní poplatky vzniklé v souvislosti s vymáháním dlužných částek národní agenturou nese výlučně příjemce.

II.18.5 Příjemce si je vědom skutečnosti, že v souladu s národními právními předpisy může národní agentura přijmout vynutitelné rozhodnutí, kterým formálně stanoví pohledávku jako nevyrovanou. Takovou pohledávku lze soudně vymáhat podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

ČLÁNEK II.19 – KONTROLY A AUDITY

- II.19.1 Příjemce se zavazuje, že poskytne veškeré podrobné údaje vyžadované národní agenturou, Evropskou komisí nebo jiným externím subjektem, který k tomu národní agentura nebo Evropská komise pověřila, aby bylo možné zkontrolovat řádné provedení akce a smlouvy.
- II.19.2 Příjemce uchovává národní agentuře a Evropské komisi k dispozici veškeré originály dokladů, zejména účetních a daňových, nebo ve výjimečných a řádně odůvodněných případech ověřené kopie původních dokladů souvisejících s smlouvou na vhodném nosiči, který zajistí jejich neporušenost ve shodě s platnými vnitrostátními právními předpisy, po dobu 5 let ode dne platby podle článku I.4.
- II.19.3 Příjemce souhlasí s tím, že národní agentura, státní orgán dohlížející nad národní agenturou nebo Evropská komise může provést audit využití uděleného grantu, a to buď přímo prostřednictvím svých zaměstnanců nebo prostřednictvím jakéhokoli externího subjektu, který k tomuto účelu pověří. Audity je možno provádět během celého období plnění smlouvy až do platby zůstatku a také v průběhu 5 let ode dne platby zůstatku. Národní agentura může na základě těchto auditů rozhodnout o zpětném získání vyplacených částek.
- II.19.4 Příjemce se zavazuje, že zaměstnancům národní agentury a Evropské komise i externím pracovníkům zmocněným národní agenturou nebo Evropskou komisí umožní za účelem řádného provedení auditů příslušný přístup k místům a prostorám, kde se akce provádějí, i ke všem nezbytným informacím, včetně informací v elektronické podobě.
- II.19.5 V souladu s nařízením Rady č. 2185/96 (EK, Euratom) a nařízením Rady a Evropského parlamentu č. 1073/1999 (EK) může Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) rovněž provádět kontroly a ověření na místě podle postupů stanovených v právních předpisech Evropské unie za účelem ochrany finančních zájmů Evropské unie před podvody a jinými nesrovnalostmi. Národní agentura může na základě těchto kontrol rozhodnout o zpětném získání vyplacených částek.
- II.19.6 Evropský soudní dvůr má v oblasti kontrol a auditů stejná práva jako národní agentura a Evropská komise, zejména právo na přístup.

(Platnost od 1.1.2011)